

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SvTrojica.MELBOURNE

СвТројицаБранズвик

HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 14. ФЕБРУАР 2021. № Број 76 Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ

„САДА ОТПУСТИ СЛУГУ ТВОГА,
ГОСПОДЕ, ПО РЕЧИ ТВОЈОЈ; ЈЕР
ВИДЕШЕ У МИРУ ОЧИ МОЈЕ СПАСЕЊЕ
ТВОЈЕ“

Према сведочанству Етарије, празник Сретења Господњег почeo јe да сe празнуje од четвртог века у Јерусалиму. Етерија за-нимљivo назива овај празник четрдесети дан од Богојављења, док гa Свети Кирил Александријски назива лепим и дивним празником. На западу јe празник почeo да сe прослављa мало каснијe, тачнијe од петог века. Занимљива јe богослужбена пракса литијског хода са упаљеним свећама, из Рима којa јe каснијe прешла на хришћански исток, а којu помињe прота Лазар Мирковић.

Сва химнографија празника по-ред врло лепог и садржајног опи-сивања спасоносног догађаја, наглашава централни моменат сусрета Бога и човека. Празник има и своју заамвону молитву:

„Владико Господе Боже, Ти си Јединородној Сина Твоја и Лојоса, рођеноја од жене и џод законом, џослао у свеш-

га би оне који су џод законом искујио и кроз Духа Твоја Ње-јов долазак старију Симеону йрешказао и љему ћа најавио; Ти сам и нас недостојне слује Твоје blaјослови Твојом свештошћу, и као џто си јримио исховес џорочице Ане, јрими и наше молитве; и у-достој нас да будемо јримирењи умним наручјем овайло-ђеноја Твоја Лојоса, и га у

входни стих, такозвано входноје (Сказа Господ сјасење своје, јреј народом џакри јравду своју), као и посебан празнични отпуст на крају Литургије (Хри-стос исшиниши Бој наш, који је ради нашеј сјасења blaјословио биши држан у наручју јраведној Симеона...), што та-које није случај са осталим праз-ницима Пресвете Богородице.

Како при-частен поје се псалам-ски стих:
Чашу
Сјасења
јримићу
и име
Господње
јризываћу
(Пс.111).

Радуј
се, Блајо-
дашна
Бојоро-
дице
Дјево, јер
из Тебе
засија

Сунце Правде, Христос Бог
наш, Који јреосвећуј онe у
шами; весели се и ћи старче
јраведни, који си јримио у
наручје Ослободиоца душа
наших, дарујућеј нам Вајс-
скење! (јројар)

Ти, који си као џто доли-
кује, освештио девојачку
јшробу и blaјословио руке
Симеонове, јредуихијривши
нас и сага, сјасао си нас,
Христе Боже. Смири држа-
ву у рајсовима и оснажи на-
род наш који си заволео, Је-
дини Човекољубиче! (кондак)

Бранислав Илић, ћеолој

освештаним храмовима бу-
демо јомазивани Свесвештим
Твојим Духом; Блајоверни на-
род наш развесели силом Тво-
јом, дарујући му џобеду над
нейријашељима љејовим, да
би се и у нама јрославило ве-
личанствено име Твоје и Је-
динородној Сина Твоја и об-
ожаваноја и Живојворноја
Духа Твоја, сага и увек и у ве-
кове векова амин.“

Празник Сретења Господњег има један дан претпразништва и седам дана попразништва. Важно је напоменути и на једну богослу-
жбену особеност на литургији празника. Сретење је једини празник Пресвете Богородице који има

СВЕТИ ТРИФУН

Рођен у селу Кампсади у Фригији од сиромашних родитеља. У детињству чувао гуске. И још од детињства на њему је била велика благодат Божја, те је могао исцелити болести на људима и на стоци, и изгонити зле духове. У то време завлада Римским царством цар Гордијан, чија ћерка Гордијана сиђе с ума, и тиме баци свога оца у велику жалост. Сви лекари не могаху лудој Гордијани ништа помоћи. Тада зли дух из луде девојке проговори и рече да њега нико не може истерати осим Трифуна. После многих Трифуна из царства буде и овај млади Трифун позват по Божјем Промислу. Он би доведен у Рим где исцели цареву ћерку. Цар му подари многе дарове, које Трифун при повратку све раздели сиромасима. У свом селу продужи овај свети младић чувати гуске и молити се Богу. Када се зацари христоборни Декије, свети Трифун би истјазаван и љуто мучен за Христа. Но он поднесе сва мучења с радошћу великим, говорећи: "О кад бих се могао удостојити, да огњем и мукама скончам за име Исуса Христа Господа и Бога мага!" Све муке ништа му не нашкодише, и мучитељи га осудише најзад на посечење мачем. Пред смрт Трифун се помоли Богу и предаде душу своју Творцу своме 250. године.

ПАНДЕМИЈСКА ОГРАНИЧЕЊА

Од поноћи 13. фебруара, на снази су поновна пандемијска ограничења којима је наш храм поново затворен за јавност до даљњег. Очекује се да ће ово стање потрајати најмање до среде, 17. фебруара. Пратите обавештења на нашем сајту и Фејсбук страници.

<https://svtrojica.melbourne/covid19>

РАД ШКОЛЕ У НАРЕДНОМ ПЕРИОДУ

Поштована децо и родитељи,

Вероватно сте већ обавештени да је Влада Викторије прогласила ванредно стање „закључавања“ у следећих 5 дана. Између осталог, то значи да деца неће похађати школе и да ће се настава организовати на даљину.

У среду ћемо знати да ли ће се то стање завршити или бити продолжено. Ако буде завршено, следеће суботе (20. фебруара) ћемо имати редовне часове у просторијама школе.

Ако се стање продужи, прећи ћемо на онлајн наставу. О томе ћете бити обавештени имејлом следеће среде или четвртка.

До следећег виђења или слушања, желим вам свима све најбоље и да будете безбедни.

Срдачан ћоздрав,
Милан Тодоровић, учитељ

Упис у нашу школу
СРПСКОГ ЈЕЗИКА је у току.
ЧАСОВИ СУ СВАКЕ СУБОТЕ ОД 10-13Ч.
ЈАВИТЕ СЕ НАШИМ УЧИТЕЉИМА ЗА СВЕ
ИНФОРМАЦИЈЕ:

SCHOOL@SVTROJICA.MELBOURNE

THE ENROLMENT TO OUR SERBIAN LANGUAGE SCHOOL HAS STARTED.
CLASSES ARE HELD EVERY SATURDAY
10AM-1PM.
E-MAIL OUR TEACHERS FOR ANY
FURTHER DETAILS.

КЛУБ ПЕНЗИОНЕРА

Прво дружење са заједничким ручком наших пензионера је организовано прошлог четвртка, 11. фебруара. Планира се редован састанак четвртком, с тим што ће следећи састанак бити најављен када се тренутне пандемијске мере укину.

МИСЛИ ЗА 14 ФЕБРУАР

Али је многи први бити
последњи и последњи први
(Мат. 19, 30; Лк. 13, 30)

Како је премудар Онај који изрече ове речи! Он не рече, да ће сви први бити последњи а сви последњи први, него многи. Ни једне погрешке нема у Јеванђељу и никде ни једног преувеличавања.

Зашто? Господ ограничи и не рече сви него многи? Искуство нас учи, да су неки од оних који су били први у части на земљи остали први у части и код Бога. Било је царева које су са престола свога угодили Богу, а било је људи ван сваке власти који су до смрти гневили Бога. Било је богаташа који су се доброчинством и вером спасли, а било је сиромаха који су због злобе и неверовања примили осуду. Било је људи учених који су одржавали веру и добродетель, а било је неучених који су одбацили и веру и добродетель. И тако су неки који су били први овде остали су први тамо, а неки који су последњи овде остали су последњи и тамо.

Али, авај, многи први овде постали су последњи тамо. И о радости, о правде Божје: многи пољедњи овде постали су први тамо!

Господ нити је истицао нити похвалаја иједан сталеж, иједан занат, мимо све остале, него је регрутовао / и дан данас регрутује / војску светlosti из свих сталежа, од свих заната и занимања. За њега није мерило човека ни круна ни просјачка торба него вера, – вера и добродетель.

Господе Премудри, сети се и нас у Царству Твоме. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. Владика Николај

ДАНАС ДОЂЕ СПАСЕЊЕ ДОМУ ОВОМЕ

Речи Господа Иисуса Христа много значе за Његове следбенике. Све оно што је Господ рекао некоме, из круга непосредних слушалаца, односи се на све Његове следбенике свих времена. То неизоставно укључује све нас у времену у коме живимо. Ово су речи које је Он изговорио Закхеју, шефу цариника, који беше малога раста, те плашећи се да не успе да види Иисуса, који је пролазио његовим крајем, одлучи да се попне на дивљу смокву, која је расла поред пута. Закхеј ништа није желео да препусти случају. Тражио је најбољи начин да види Бога. Управо је ово најбоља порука која провејава из овог јеванђелског текста. Ми у свако време и у свакој прилици, треба да нађемо најбољи начин како да видимо Господа. У ономе чиме се занимамо, шта радимо, куда путујемо или смо, пак, у необавезном дуженju са породицом код куће.

Тражење да видимо Бога јесте кључ нашега живљења. Без жеље да видимо Бога, без размишљања на тему приближавања Богу, без напора у проналажењу најбољег начина како да Га видимо, јер је заклоњен нашим проблемима, нашом свакодневницом, нећемо чути глас Његов који каже: „Данас дође спасење дому овоме“ (Лк. 19,9). А то је наш циљ. Да се Господ смирује на нас и да нам најави да је спасење дошло и до нашег дома. Највећа препрека за свакога од нас да видимо Бога јесмо ми сами. Наш его – наша личност до које много држимо, али, најчешће на погрешан начин. Као да нам довикује неки глас из дубине нашег бића следеће речи: ти си најбољи, најправеднији, најзаслужнији. Са тобом свет почиње и без тебе не би могао и слично. Слушајмо једни друге када причамо. Колико ли само пута у једном разговору поновимо да сам „ја рекао, ја урадио, ја предвидео, ја

организовао?“ Нема тој причи краја. Та наша опседнутост са нама нас спречава да застанемо и да видимо да ли и онај неко други има неку вредност, коју бисмо могли издвојити. „Један другога већим чините“, каже Књига Живота. Ми се односимо према овим речима управо супротно. Не да чинимо другога већим од себе, него му подмећемо ногу, користећи за то сваку прилику. Најгоре је што већујемо да је тај наш нехришћански став потпуно исправан. То је последица духовног слепила, које наша самолубивост и набуситост исплету на прозорима наше душе.

Свети апостол Павле у посланици Тимотеју истиче да смо „*зашто срамоћени, јер се уздамо у Бога живоја*“ (1Тим. 4,10). Можда је нама проблем да признамо да смо несавршени, ако се уздамо у Бога, да смо понижени, када се извињавамо другима, да смо мање редни, ако нисмо гласнији од других и сл. То је, свакако, проблем за психологију, али за нас, који се трудимо да растемо духовно, важно је знати да без признања сопствене несавршености, без самокритичког осврта на своје сопствено биће, не можемо напредовати. Ако упорно критикујемо друге, а себе сматрамо за нарочито заслужне, најбоље би било застати и озбиљно се замислити над собом. Ево како исти Апостол саветује на једном другом месту: „*Слућа џак Господњи не ће треба да се сваћа, неће да буде ћих врема свима, поучан, незлобив. Који са кроћошћу кара оне који се ће пропади, е да би им како Бог да гаји покајање за ћознање истине*“ (2Тим. 2,24-25). Значи, није истина оно што ми одлучимо да је истина, већ је истина оно што нам Бог открива кроз наше покајање. Само онда када престанемо да уздижемо себе, можемо добити благослов да се узвисимо у очима људи. Дакле, логика у односу на Бога потпуно је

супротна. Ми хоћемо да се изборимо за своју величину кроз сопствене напоре, без Бога. А заборављамо да „без Бога ништа не можемо чинити“. Да смо ми могли без Бога да се спасемо и да нађемо пут ка Небу, зар би Господ морао да прође Голготу – своје крсно страдање? Ми упорно хоћемо без Њега да решавамо ствари. То је за римског прелата у реду, јер је он одлучио да је заменик Христов на земљи, тако да има неко оправдање за свој став, а ми смо, не проглашајући себе за Божијег заменика, у пракси то постали.

Закхеј из данашње јеванђелске приче, помаже нам и на тај начин што, препознајући чињеницу да је материјално веома богат, нуди, без да га неко пита за то, „*пола свога имања сиромасима*“, настављајући – „*и ако која нечим оштеших, вратићу чешвросћу*“ (1Тим. 19,8). Виђење Бога отвара очи људима. Ако се неко удостоји да види или осети Бога, он преумљује, каје се, моли за опроштај, „*не тражи своје*“, „*не надима се*“, „*радује се истини*“ (1Кор. 13,4-6).

Имајући у виду све горе речено, најбоље је у ово чудно време, у коме се налазимо, да покушамо пратити прилике и ослушкивати како бисмо сазнали којим путем Господ пролази. Јер Он је увек ту, недалеко од нас, а до нас је да потражимо неко дрво, неко помагало, како бисмо у датом моменту имали прилику да видимо Онога који је светлост.

Ми то можемо без тражења смокве или другог дрвета попут Закхеја. Довољно је да послушамо Господа и да извршавамо заповести Његове, па ћемо Га видети.

Господе Иисусе Христе Сине Бога живога, помози нам на пут остварења овога циља. Амин.

Проша Милорад Лончар

ORTHODOXY AND THE NEW CULTURAL RELIGION

WE MUST STAND FIRM IN THE FAITH OF OUR FATHERS

Our country has been witnessing the progressive extinction of traditional public and educational institutions, with our traditional values being replaced with all manner of perversions, and both I, and many others who have contacted me, are troubled and concerned by what we have seen.

Our sweet young people are experiencing the suppression of free speech within the walls of our universities, as well within some online means of communication, and are being deceived by an atheistic and leftist ideology that shows a clear sign of hating all things Christian.

I therefore believe that maybe more than ever, we need to fervently pray for our country, and give loving witness to the importance of Christ in our lives. The secularization that is taking place must not be allowed to take hold, but the void which it is rushing into must be refilled with the fullness of truth that is Christ Himself.

This is our most powerful, as well as our most faithful, means that we as Christians can undertake to stand firm against this radical “spiritual takeover” of our traditional values and beliefs. It was in this manner that the early Christians, those true warriors for our faith, battled against the destructive power of the enemy of our salvation.

As Christians we must resist the creeping secularism, and courageously stand for our biblically grounded, Christ centered, faith. We must not allow the “New Cultural

Religion” to displace the values and teachings that have been the standard for our Orthodox Faith from the time of the Holy Apostles and Early Church Fathers.

“Everything in this life passes away—only God remains, only He is worth struggling towards. We have a choice: to follow the way of this world, of the society that surrounds us, and thereby find ourselves outside of God; or to choose the way of life, to choose God Who calls us and for Whom our heart is searching (Blessed Seraphim of Platina).”

*With love in Christ,
Abbot Tryphon*

PANDEMIC RESTRICTIONS

Please note that our church and Serbian language school are closed for attendance, due to current pandemic measures in force. The services are broadcast in real time on our YouTube channel. We will update you on any changes to this current regime on our site and Facebook account.

For any pastoral needs, contact the clergy directly on their mobile numbers or e-mail addresses.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА НАРЕДНУ НЕДЕЉУ

НЕДЕЉА, 14. ФЕБРУАР/25. ЈАНУАР 2021. ГОДИНЕ СВЕТИ МУЧЕНИК ТРИФУН	НЕДЕЉА ТРИДЕСЕТ ШЕСТА ПО ДУХОВИМА - Глас 3. Јутрење: Јеванђеље васкрсно 3 . Мк. 16,9-20 Литургија: Апост. 1Тим. 4, 9-15; Јев. Лк. 19,1-10
НЕДЕЉА, 14. ФЕБРУАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ СРЕТЕЊА ГОСПОДЊЕТ У 19ч
ПОНЕДЕЉАК, 15. ФЕБРУАР – СРЕТЕЊЕ	СВЕТА ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЧЕТВРТАК, 18. ФЕБРУАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
СУБОТА, 20. ФЕБРУАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 21. ФЕБРУАР – СВ. САВА II АРХ. СРПСКИ НЕДЕЉА МИТАРА И ФАРИСЕЈА	СВЕТА ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЗБОГ ПАНДЕМИЈСКИХ МЕРА ЦРКВА ЈЕ ЗАТВОРЕНА ЗА ЈАВНОСТ. СЛУЖБЕ СЕ ДИРЕКТНО ПРЕНОСЕ НА ЈУТЈУБУ.	
ЗА СВЕ ДУХОВНЕ ПОТРЕБЕ ОБРАТИТЕ СЕ ДИРЕКТНО СВЕШТЕНИЦИМА НА ЊИХОВЕ ТЕЛЕФОНЕ.	